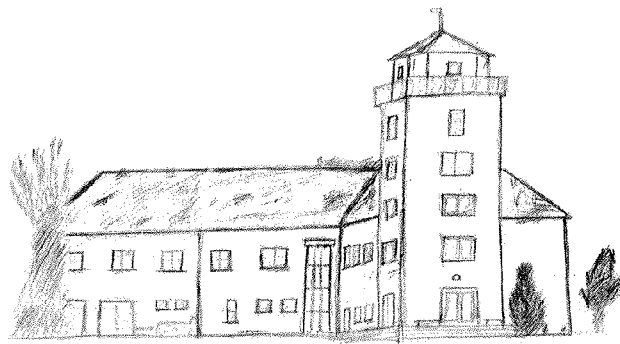
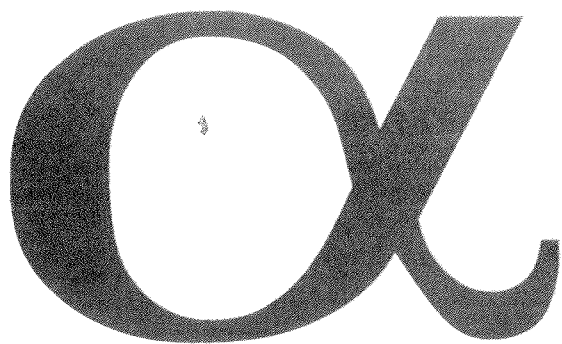

V. ÉVFOLYAM IV. SZÁM *ALFA, A SZENTENDREI REFORMÁTUS GIMNÁZIUM LAPJA* 2003. DECEMBER

Szalagavató

Atizenkettedikeseket mindenki egy kicsit irigyl. Az Áprily teremben keringőznek, szalagavatójuk van, ballagnak, hamarabb befejezik az évet, mint a többiek - de jó nekik! Igaz, érettségiznek is, de az még olyan messze van...

A szalagavató ünnepség december 13-án volt. Az utolsó hét óriási készülődésben telt: próba, főpróba, kosztümös próba. A tizenegyedikesek szintén lázban égtek: ők az ünnepi műsort próbálták tétő alá hozni. Két erdélyi balladát vittek színpadra Kiss Székely tanár úr rendezésében. Amikor a szöveg már (majdnem) mindenkinek jól ment, hátra volt még a mozgás begyakorlása és a kellékek, azaz a mécsesek szakszerű kezelésének megtanulása. Nagy izgalmat okozott a tizenkettedikesek által készített videó film végleges formába öntése is: hol a képpel volt a baj, hol a hanggal, máskor a feliratokkal. Pedig Gerber Edit és társai rengeteget dolgoztak rajta, hogy a szülők egy kis, képekkel illusztrált ízelítőt kaphassanak az osztály mindennapjaiból. Az utolsó pillanatra azonban mégis minden összeállt.

Végre elérkezett a nagy nap. Minden frizura jól sikerült, minden ruha méretre igazítottatott, a virágsokrok megérkeztek, a szalagokat a párnára feltűzték, a díszlet a helyére került, a bemondók kezében ott volt a szöveg - indulhatott a műsor. Minden jól sikerült, legalábbis a közönség tapsvihara erre engedett következtetni.

Az ünnepi műsor és a táncbemutató

után bál következett, amire idén a nagy gimnázium tanulói is hivatalosak voltak. Kár, hogy kevesen éltek ezzel a

lehetőséggel... Annál többen eljöttek a tavaly érettségizettek közül! Reméljük, ebből sikerül hagyományt teremteni, és akik idén ünnepeltek voltak, jövőre újból itt lesznek, most már "öregdiákként".

-I -a

Igazgatói beszéd a szalagavatón:

Kedves Tizenkettedikesek!

Büszkén és meghatottan nézünk Rátok, szülők, nagyszülők, rokonok, barátok, tanárok, ismerősök. Gyerekként jöttetek ide és nemsokára felnőttként távoztok. Mi csak idősebbek lettünk ezalatt négy évvel, ti teljesen megváltoztatok. Emlékszem rátok, ahogy izgalomtól kipirult arccal hajoltatok a felvételi írásbelin a feladatok fölé, ahogy aggódva vonultatok a sorban az

évnnyitó istentiszteletre, ahogy táskátokat szorongatva felmentetek először a lépcsőn a termetekbe. Most pedig itt álltok, mindegyikötök ruháján egy kis szalaggal, amin két év-szám fogja közre, mint egy keret, az elmúlt négy évet.

A jelenet azért nagyon érdekes, mert ti ott és mi, többiek itt ebben a pillanatban ugyanabban a valóságban vagyunk és mégis egészen másképp éljük át azt. Egy afrikai mondás jut eszembe: "A szem csak a homoktengert látja, a szív a sivatag végét is."

Ti benne voltatok négy évig és még most is benne vagytok a vándorlásban. Küzdötök a napról napra feladott leckék sokaságával, dolgoztok, témazárók, vizsgák, beszámolók között próbáltok tapogatózva előre jutni, soha nem elég az idő, mindig el vagytok maradva valamivel, fakultáció, felvételi előkészítő, melyikre menjek, melyiket hagyjam ma el. Homoktenger mindenfelé és ha megkerültem az egyik buckát, máris ott tornyosul előttem a másik, ha azt hiszem, hogy ez már az utolsó, amire fel kellett másznom, százszor annyit látok a tetejéről magam előtt. Homok, homok mindenfelé, mint egy végtelen tenger. Jó lenne már egyszer nemcsak az akadályok leküzdésével foglalkozni, hanem élni is, a szó nagybetűs értelmében. Szórakozni járni a barátokkal, sok pénzt szerezni, távoli országokba utazni, szép ruhákban járni, szabadnak lenni, elfelejteni minden szabályt. Mások ezt bezzeg megtehetik, míg mi gürcö-

lünk, magolunk, izgulunk, rohanunk a végtelennek tűnő sivatagban.

Mi felnőttek már nemcsak a szemünkkel látunk, hanem a szívünkkel is. Szüleitek szívének szerint döntöttek úgy négy éve, hogy ebbe az iskolába adnak titeket. Meg voltak győződve, hogy itt vigyáznak rátok, megtanítanak arra, ami re kell és ugyanabban a szellemenben nevelnek titeket, mint ők otthon ezt teszik. Tudták, hogy a "becsület" szót itt ugyanolyan értelemben használjuk, mint ők otthon, hogy a többi fogalom, a "szeretet, tisztelet, őszinteség" alatt ugyanazt értjük, mint ők. Ugyanazt a Bibliát olvassuk és ugyanannak az Úrnak a szavait értelmezzük minden nap mi az iskolában, Akinek az útmutatásai

szerint élnek ők is otthon. Tudták, hogy nem lesz könnyű dolgokat ez

alatt a négy év alatt, talán egy másik iskolában, ahol tanulmányilag és erkölcsileg kevesebbel is beérték volna, könnyebb lett volna. De ők tudták, a

szívükkel látták, hogy nem mindegy, milyen sivatagon kel át az ember és melyik oázisba ér ki. Ők látták akkor és látják most is a sivatag végét. Ezért voltak mellettetek, amikor fel akartátok adni, ezért vigasztaltak és bátorítottak, amikor nehézségeitek támadtak akár magatartásbeli, akár tanulmányi téren. Köszönjétek meg nekik ma különösen is ezt a "látó szívet". És ha egyszer majd ti is édesapák és édesanyák lesztek, mielőtt fontos döntéseket kell hoznotok gyermekeitek ügyében, jusson eszetekbe a mai nap, és emlékezzetek a bölcs mondásra: "A szem csak a homoktengert látja, a szív a sivatag végét is."

dr. P. Tóth Béláné

Nyelvi előkészítő osztály

Nyílt levél mindenkihez

Tisztelt Szülők és Diákok!

Valószínűleg hallottak és olvastak már róla, hogy az oktatási miniszter 2004 szeptemberétől egy - a közoktatás szerkezetét alapvetően megváltoztató - rendelkezést készült bevezetni. Ez pedig a "nyelvi előkészítő osztályok" létrehozása és ezzel az érettségi vizsga 19 éves korra való áthelyezése. A középiskolák szabad kezdet kaptak annak eldöntésére, hogy indítanak-e ilyen osztályt, és ha igen, melyik évfolyamon. A Szentendrei Református Gimnázium vezetősége és fenntartója hosszas és gondos mérlegelés után úgy döntött, hogy él ezzel a lehetőséggel, mégpedig a 9. évfolyamon. Ennek értelmében a 2004 szeptemberében induló 9.b "nyelvi előkészítő osztály" lesz a következő tanévben.

Mit jelent ez pontosan? Heti 12 óra nyelvtanítást csoportbontásban, 4 óra számítástechnikai oktatást, szintén csoportbontásban, valamint a maradék órák észszerű felosztását a humán-, re-

ál- és természettudományos tárgyak között, nem elfelejtkezve természetesen a hittanról, sportról és a művészetekről sem. Mivel ez után még négy szabályszerű gimnáziumi év következik, nem sürget majd a központilag kötelező tananyag elvégzése, így lesz idő és lehetőség a tanulók tudásszintje közötti különbségek kiegyenlítésére, a felzárkóztatásra illetve tehetséggondozásra, a megszerzett ismeretek begyakoroltatására. Ami az idegen nyelveket illeti: heti 8 órában tanítjuk a már idáig alapfokon elsajátított nyelvet és 4 órában az újonnan felvettet. Nyelvészeink szakmai véleménye szerint a kezdeményezés jó és a fiatalok számára, akik felnőttként már az Európai Unió polgárai lesznek, feltétlenül hasznos, hiszen sokkal magasabb szintű nyelvtudásra juthatnak így el, középiskolai tanulmányaik befejezéséig.

Hogy lehet bekerülni a nyelvi előkészítő osztályba? A gimnáziumunkban szokásos matematika és magyar írásbeli mellett egy szint-felmérő dolgozatot is kell írni a jelölteknek abból a nyelvből (angolból vagy németből), amit már idáig tanultak az általános iskolá-

ban. A szóbeli a magyar irodalmi, történelmi és matematikai kérdések mellett a választott nyelven mindennapi témákról való társalgást is magába foglalja.

Mi lesz azokkal a diákokkal, akik már most a mi iskolánkba járnak, a nyolcosztályos tagozatra? Ha ők bármelyik más általános iskola tanulói lennének, szabadon dönthetnének akár emellett az oktatási forma mellett is. Arra gondoltunk tehát, hogy számukra is lehetővé tesszük a választást. Ha úgy vélik, hogy maradnak az "a" osztályban, a következő tanévben automatikusan kilencedikesek lesznek. Ha szeretnének átlépni a "b" (nyelvi előkészítő) osztályba, jelentkezhetnek és összemérhetik a március elején megtartott nyelvi felvételin tudásukat a más iskolákból bekerülni szándékozó kortársaikkal. Ha a megmérettetés sikerült, biztosítunk számukra helyet a 9.b osztályban, ha nem, akkor sem veszítik el mostani helyüket, hiszen azért már négy évvel ezelőtt megharcoltak.

"Ki miben tudós?" még egyszer

Az ötlet a múlt tanévben született, a "Ki mit tud?" kiértékelésekor. Sehoggy sem illett össze, hogy míg az egyik teremben a táncosokat éltette a zúgó taps, addig a másik helyszínen tudományos előadások hangzottak el pár érdeklődő előtt. A megnövekedett tartalomhoz meg kellett keresni az új formát és mivel a "Tudomány napja" novemberben van, a "Ki miben tudós?" verseny időpontjának is ez az őszi hónap tűnt a legalkalmasabbnak.

A témák a tanárok ötlettárából kerültek ki, valahol mindegyik a "véges és végtelen" alapmotívumhoz kapcsolódott. Utólag már nem lehet pontosan megállapítani, hogy a diákságot a címek iránti érdeklődés, az elnyerhető pénzösszegek, a felajánlott tantárgyi ötösök, az Internet-en való megjelenés lehetősége vagy a többiek előtti szereplés vágya hajtotta, lényeg az, hogy végül is

65-en vágtak neki az utolsó körnek: a dolgozatok közönség előtti szóbeli előadásának.

A versenyen kívül maradtak, mint hallgatóság vehettek részt az eseményen, akár óránként váltogatva a szek-

ciót. Mindenki saját maga választhatta ki a címek és az előadók alapján, hova megy. Rengetegen éltek is ezzel a lehetőséggel, persze - mint mindig - most

is voltak olyanok, akik elbliccelték a regisztrációt, reménykedve abban, hogy a nagy kavarodásban majdcsak nem veszik észre őket. Nem számítottak arra, hogy a számítógépek világában már nagyon gyorsan kiderülnek az ilyen fajta turpisságok... Így másnap reggelre az ő helyük is kijelöltetett, csak éppen a szabad választás jogát veszítették el. A tapasztalatokból okulva jövőre biztosan jobban odafigyelnek ők is... A legtöbben rendkívül élvezték a szinte egyetemi rendszerű ide-oda vándorlást.

Az előadások érdekesek és magas színvonalúak voltak, modern szemléltetésekkel. Valahogy az idő is sokkal gyorsabban telt, mint a többi napokon. A félénkek, akik most még csak a hallgatói sorokból szemlélődtek, nagy fogadásokat tettek, hogy jövőre ők is ki lépnek a reflektorfénybe. Úgy legyen!

Tolonic Gergő az új sportminiszter

Minden évben a Diákpresbitérium megválasztja a "sportminisztert" is, aki egy éven át az iskolában folyó sport élet kérdéseivel foglalkozik, mint a testnevelő tanárok fő segítője és jobb-keze. Idén a beérkezett pályázatok közül Tolonic Gergőé bizonyult a legjobbnak, így ő nyerte el egy évre ezt a megtisztelő címet. Vele készített interjút Varga Bencc (8.a):

Hogyan kötödsz a sportokhoz?

Szüleimnek köszönhetően nagyon sok sportággal megismerkedhettem. 3 évig fociztam az izbégi futball klubban. Hobby szinten úzom a teniszt, röplabdát, pingpongot és a kosárlabdát.

Milyen szerepet játszottál eddig az iskola sport-életében?

Az iskolában atletizáltam és tavaly szeptemberben kijutottunk Franciaországba, a testvérvárosok közötti nem-

zetközi atlétikaversenyre. Ezen kívül tagja vagyok az iskola futballválogatot-

jának.

Hogyan fogadtad azt a kinevezést, hogy te lehetsz a sportminiszter az iskolában?

Örültem a megbízatásnak. Azért pályáztam meg ezt a címet, mert úgy gondoltam, hogy a gimnáziummal járó szellemi 'leterheltséget' csak intenzív testmozgással lehet kiegyenlíteni. Tudva levő hogy a magyar fiatalok nem fordítanak kellő figyelmet a testmozgásra. Ezen kívül a sportnak közösség teremtő ereje is van. Remélem, sokat tehetek az iskola sportéletéért.

Milyen sporteseményeket tervezel erre az évre?

November elején indítottuk el az egész évben zajló iskolai foci bajnokságot. Terveim közt szerepel pingpong és kosárlabda bajnokság szervezése, amelyek várhatóan tavasszal kerülnek megrendezésre.

"Karácsony ünnepén, kegyes keresztyének, zengjen, zengedezzen örvendező ének..."

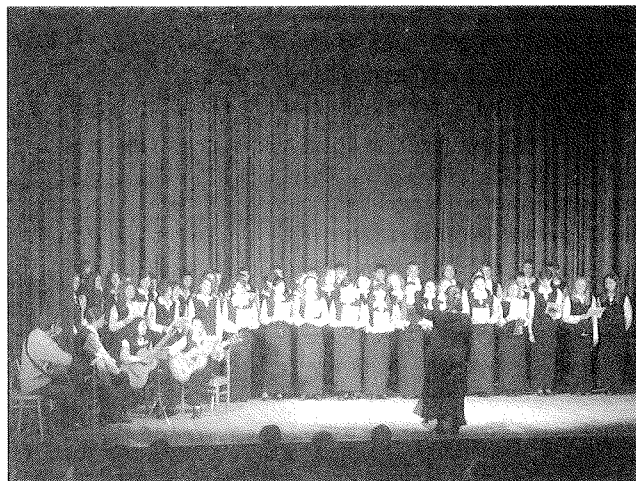
Minden évben Karácsony táján megrendezésre kerül Szentendrén az ökumenikus kórustalálkozó. Tekintettel a résztvevők és érdeklődők nagy számára, ennek a rendezvénynek a város legnagyobb temploma, a Péter Pál templom ad otthont. Idén is ott gyülekezett össze az ünnep előtti utolsó vasárnap estéjén a sok énekelni szerető gyermek, fiatal és felnőtt. Három egyházi iskola (a Református Gimnázium, a Ferences Gimnázium és a Szent András Általános Iskola), valamint három egyházközösség (a református, a baptista és a római katolikus) kórusa adott változatos és szépen előkészített műsort.

A mi iskolánkat a nagy-gimnázium énekkara képviselte. Ők Bokorné Forró Ágnes tanárnő ve-

zényletével gyakorolnak minden hét kedd délutánján. A csapat legnagyobb része a 9. és a 10. évfolyam diákjaiból kerül ki. Ez alkalommal két zsoltárt adtak elő a furulya quartett kíséretével, valamint az "Amen" című dalt, angolul. Tapsolni sajnos nem lehetett,

mert ez templomban nem szokás, de mindenkinek az volt a véleménye, hogy mindhárom produkció remekül sikerült.

Az est Kodály karácsonyi dalának éneklésével zárult. Csodálatos volt

hallani, ahogy a különböző felekezetek énekkarai együtt dicsérik Istent, készülve a Megváltó születésének megünneplésére.

-O -S

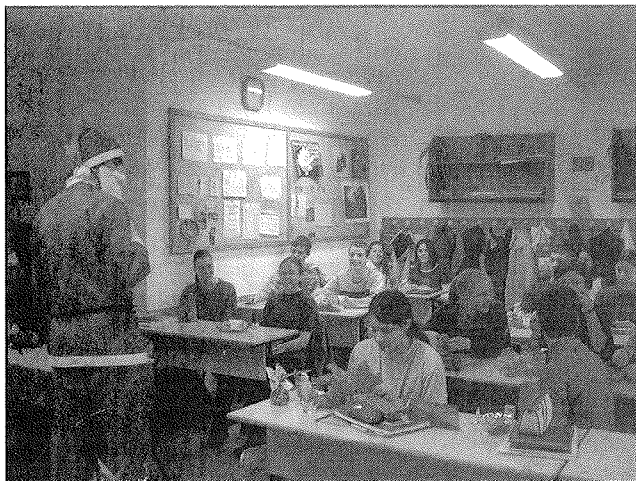
Egy Mikulás, három krampusz és sok ajándék

December 1-n reggel érdekes kép fogadott bennünket az aulában: a falak mentén egyforma dobozok sorakoztak, szám szerint tíz darab, mindegyiken egy-egy osztály jelével. Nocsak! - kiáltottak fel a régi-ek - hamarosan jön a Mikulás! Az újak nagy szemeket meresztettek, így nekik gyorsan el kellett magyarázni az ilyenkor életben lévő házi szokást. Egy pár napig mindenki

titokban beleteheti az ajándékát, persze jól becsomagolva és gondosan megcímezve, a megfelelő dobozba, hogy majd a Mikulás kikézbessítse a boldog tulajdonosnak. Teltek is a ládák előbb lassan, majd egyre gyorsabban. Az utolsó reggelen pedig olyan tele voltak, hogy sok ajándék már csak a földre fért... Szerencsére a Mikulás ezeket is eljuttatta a címzettekhez. Úgy tűnt, jól ismeri a diákok név-

sort! Munkájában három krampusz segédkezett, természetesen az alkalomnak megfelelő öltözetben. Hogy ki lehetett a Mikulás, azt csak találgatni lehetett, mert alaposan beburkolózott, de aznap érdekes módon minden fizika óra elmaradt...

-y -n

Gondolataim a népdalversenyen...

Gödöllőn volt a "Csipkefa" népdalkör november 29-én, az Erkel Ferenc Zenetagozatos Általános Iskolában. Itt rendezték meg a népdalkörök megyei döntőjét. A területi versenyről továbbjutott versenyzők mérhették össze tudásukat, tehetségüket. A területi verseny két héttel ezelőtt zajlott Pomázon, ahol 48 szólista és csoport énekelt a zsűrinek. Nagyon boldogok voltunk, hogy továbbjutottunk, hiszen ez egy színvonalas, nagy megmérettetés. A zsűri tagjai a MTA munkatársai, Tari Lujza és Olsvai Imre, valamint a Pedagógiai Intézet munkatársa, Monoki Lászlóné és a helybeli zeneiskola népzene tanárai voltak.

A csoportunk Sárközi karikázókat énekelt, mely igen jól sikerült. Ezüst minősítést kaptunk!

Nagyon örültünk ennek a szép eredménynek! Sokat próbáltunk előtte, több mint húsz dalt kellett szinten tartanunk, megjegyezni hogyan következnek egymás után, mikor ki énekel szólót, milyen tempóban kell megszólaltatni az egyes énekeket. A versenyen hallottunk olyan énekeseket, akik a dalokat nagyszülőktől, idősebb szomszédoktól tanulták, ők eredeti népviseletben jöttek el. Nekik lehet, hogy könnyebb ráérezni egy-egy dal hangulatára, tempójára, de mindenkit biztatok, hogy ezeket az ismereteket, ezt az érzést, szeretetet a népművészetünk

íránt meg lehet szerezni.

Hazafele jövet Olsvai Imre tanár úrral beszélgettem. Ő már évtizedek óta zsűritag, ismeri az ország dalköreit, a népzene tanítás problémáit. Örömmel mesélte, hogy milyen igényes, szép hangú előadókka és jó válogatásokkal találkozott most. Azt mondta, hogy már sokszor megkongatták a népzene felett az utolsó harangot, de olyan ez, mint a szántás. Fekete és nagy durva göröngyöket látunk, aztán egyszer csak megjelennek a kis zöld hajtások. Egyre több!

Beszélt arról is, hogy ő Kodály Zoltán tanítványa volt, s milyen erősen hatott rá a népzene iránti szeretet. Én is szeretem olvasni az írásait, pedagógiai jellegű tanításait. Álljon itt egy 1927-ben írott cikke, s gondolkodjunk el azon, hogy mi változott és vajon mennyi még a teendőnk?

"Mit akarok a régi székely dalokkal?

Ezt kérdik még ma is egyre-másra. Még mindig vannak, akiknek a szívében kőre hullott a mag, akiknek ezek a dalok nem mondanak semmit, kuriózumnak, múzeumba valónak nézik. Múzeum! Ellenségei oda szeretnék már zárni az egész magyarságot, hogy majd üveg alatt mutogassák....De hiába. A magyarság még él, nagyon is él és egyelőre nem akar múzeumi tárgy lenni."

A "Csipkefa" népdalkörnek Kará-

csonyra CD lemeze jelenik meg, melyben bejárjuk az éves ünnepkört. A lemez árából szeretnénk elmenni Hévízgyörk-re, szokásokat, népviseletet nézni, dalokat tanulni.

Köszönetet mondunk az Igazgatónőnek, hogy próbaidőt biztosított számunkra, a Nagytiszteletű Úrnak, hogy a diplomát rendelkezésünkre bocsátotta, ahol a felvételt elkészíthettük, Forgách Tamás hang-technikusnak, Deim Péternek, aki a borítót készítette és mindazoknak, akik a lemezmasolásban segítettek, kollégáimnak és természetesen az Úr Jézusnak, hogy ilyen sok szép hangú, jó érzésű gyermeket adott nekünk.

Lázár Enikő

Országos Református Zsoltár-éneklő Verseny

Az idén is megrendezte a Karácsony Sándor Református Iskola a zsoltár-éneklő versenyt, november 7-én.

Öt korcsoportban, közel kétszáz tanuló mérhette össze tudását, tehetségét A IV: korcsoportban Herpai Éva 5. osztályos, az V. korcsoportban Tóth Viktória 6. osztályos tanuló indult. A zsűri tagjai egyházzeneészek, zeneiskolai tanárok voltak, három helyezést javasoltak korcsoportonként. **Viktória EZÜST helyezett lett!** Szívvel gratulálunk mindkettejüknek!

OKTV

Aversenyzés nehéz műfaj! Kell hozzá egy diák, aki egyszerre tehetséges és szorgalmas, egy tanár, aki őt felkarolja, ötletekkel és könyvekkel ellátja, támogatja és buzdítja, ha elcsüggedne vagy elfáradna a felkészülés idején, és kell egy verseny, ahol pont azokat a kérdéseket teszik fel, amire a jelölt tudja a jó válaszokat. Csak ha ez a három együtt van, lehet a sikerre számítani. Úgy tűnik, idén két esetben is összejött a csillagok szerencsés állása: Molnár András (12.a) földrajzból, Simándi Csaba (12.a) pedig magyar irodalomból verekedte be magát az OKTV második (területi) fordulójába. Nem lehet pontosan tudni, hogy a fiúk vagy Hajnalka illetve Judit tanárnő a boldogabb és büszkébb. Mind a négyőjüknek gratulálunk és kívánunk a következő fordulóban is sok sikert!

Népdalversenyen a Csipkefa

Sok-sok tanulás és szereplés után Lázár Enikő tanárnő úgy gondolta, hogy itt az ideje benevezni a Csipkefa népdalkört népdalversenyre, ahol összemérhetjük tudásunkat más népdalénekesekkel.

A tanárnő egy gyönyörű, sárközi népdalokból álló dalsokrot állított össze fellépésünkre. Izgatottan vártuk azt a pillanatot, amikor végre elmehetünk a Pomázon megrendezett területi versenyre. Szombat reggel indultunk a hévvel Szentendréről. A hévút nagyon rövidnek tűnt, talán az izgalom miatt.

Amikor megérkeztünk megmutatták nekünk az "öltözőnket", ahol felvettük a Csipkefa ruhánkat és kicsit gyakoroltunk. Végre szólítottak minket, bemehettünk a versenyterembe. Mi voltunk az utolsók, így sok szép népdalsokrot hallgattunk végig. Enikő tanárnő sok szerencsét kívánt nekünk. Mi következünk. Éneklés

után visszamentünk a terembe, és vártuk az eredményt. Behívtak mindenkit és kihírdették az eredményt. Mindenki nagyon izgult, és amikor kihírdették, hogy nyertünk túláradó boldogságban tértünk vissza Szentendrére.

A következő héten még az eddigieknél is többet gyakoroltunk, hogy a megyei verseny még jobban sikerüljön.

A megyei népdalversenyt november 29-én rendezték meg Gödöllőn. Hála az igazgatónőnek, külön kisbusszal utaztunk oda. Egy-két szülő is eljött velünk. Az Erkel Ferenc Zeneiskolában tartották

a dalversenyt. Az egyik osztályteremben, amit öltözőnek neveztek ki a szentendreiek számára, vettük fel a fellépő ruhákat. Sokáig gyakoroltunk, hogy nagyon jól szerepeljünk itt is és elnyerjük a zsűri és a nézők tetszését. Amikor bementünk a zeneterembe már minket

hívtak. Elénekeltek a népdalokat, majd kimentünk és feszülten vártunk az eredményhirdetésre. Az ünnepélyes eredményhirdetésre minden szereplő, tanár, szülő összegyűlt a zeneterembe. Ezüsthelyezést értünk el, amit kissé sajnálkozva fogadtunk. Szerettük volna, ha mi vagyunk az elsők, de ez is jó, hiszen először vettünk részt népdalversenyen!

Jövőre mi nyerjük meg a népdalversenyt az iskolánk nagy büszkeségére!

Statkiewicz Sonja 7.a

Matematikai versenyek

Megrendezésre került november 6-án az alsósoknak a Varga Tamás, a felsősöknek az OKTV.

De akik ezekre nem jutottak el, azok se búsuljanak, mert folyamatosan zajlik a háziverseny MINDEN osztályban, amit a matematikai hirdetőtáblán meg lehet találni. A beküldési határidő mindig a hónap utolsó tanítási napja. Buzdítani szeretnék mindenkit, hogy nézzétek meg a feladatokat!

De lesz még tavasszal a Zrínyi Ilona matematika verseny is. Ja, persze és még egész évben zajlik az ABACUS és a KÖMAL levelezős verseny.

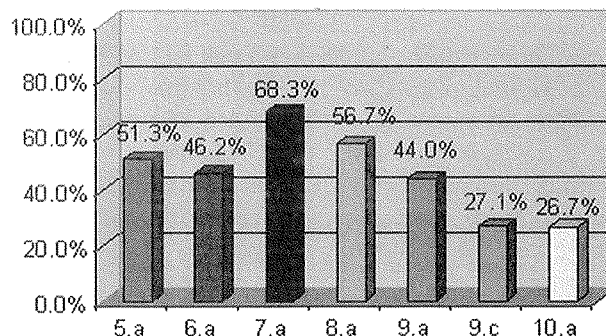
VEGYETEK RÉSZT MINÉL TÖBBEN!!!!

Tóth Eszter 7.a

Nyílt órák táblázata

Osztály	Óra	Szülő jöhetett volna	Szülő jött	%-os kimutatás
5.a	16	80 fő	41 fő	51.3%
6.a	13	65 fő	30 fő	46.2%
7.a	12	60 fő	41 fő	68.3%
8.a	6	30 fő	17 fő	56.7%
9.a	10	50 fő	22 fő	44.0%
9.c	14	70 fő	19 fő	27.1%
10.a	9	45 fő	12 fő	26.7%

Nyílt órák látogatottságának %-os kimutatása

Készítette: Batka Balázs

"Itt állok jászolod felett..."

Aki valami miatt elfelejtené megnézni a naptárát, az a mi iskolánkban onnan veheti észre, hogy négy hét múlva itt a Karácsony, hogy egyszer csak megjelenik az Áprily teremben az adventi koszorú és hétfőn a nagy szünetben felcsendül az orgonaszó. Ferenczi tanár úr és Enikő tanárnő vezetésével adventi és karácsonyi dalokat énekelhet mindenki, aki a lelket ünnepelőbe akarja öltöztetni Krisztus születésének napjára. Minden héten egy gyertyával többet gyújtunk meg, az utolsó a szünet előtti utolsó hétfőn kerül sor. Olyan jó egy kicsit megállni a félév előtti rohanásban és legalább 15 percre belefeledkezni az ünnepváró hangulatba. Az ismert karácsonyi énekek egyből eszünkbe juttatják a régi emlékeket: a szépen feldíszített fát, az ajándékokat, a családot, a gazdagon megterített asztalt... Sajnos az álmodozásnak a csengőszó hamar véget vet és már is indulni kell a következő órára. Csak az vigasztal bennünket, hogy nemsokára eljön az igazi Karácsony!

-i-a

"Krisztus urunknak áldott születésén..."

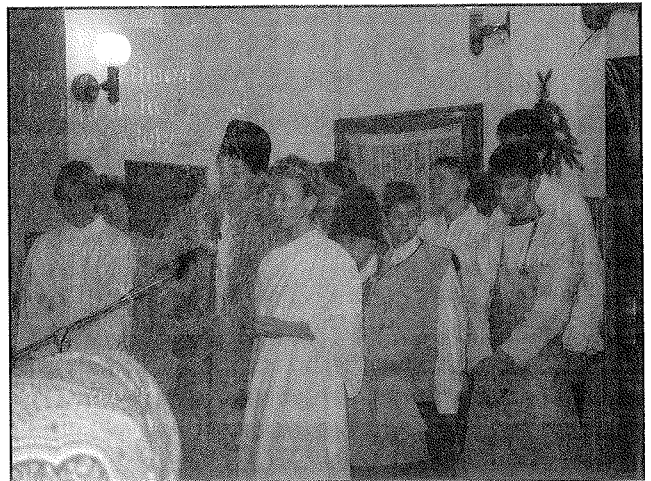
Ha Karácsony, akkor betlehemes műsornak lenni kell - ezt mindenki tudja az iskolában. Idén a nyolcadikosok készültek, Márta tanárnő irányításával. Remek kosztümöket csináltak, még díszlet is volt barikákkal és csillagokkal. A szöveg nehéz volt és hosszú, de megtanulták hibátlanul, sőt még az utolsó pillanatban a betegek helyett is beugrottak mások. Hála a "Csipkefa" oszlopos tagjainak, az éneklés is gyönyörűen ment. A műsort háromszor adták elő: egyszer a Leányfalusi Református Szeretetotthon lakóinak és kétszer az Áprily teremben a kis- illetve nagy-gimnázium ünnepségén. Mindhárom alkalommal óriási sikert arattak. Leányfalura elvitték magukkal a többiek ajándékát: nyolc láda (!) házi süteményt az ünnepi asztalra.

A karácsonyfát idén is közösen díszítettük

fel. Minden osztály tíz díszet hozhatott (így lett végül száz), amiket azonban saját kezűleg kellett elkészíteni. Ilyenkor látszik igazán, melyik társaságnak mekkora a fantáziája! Persze egymástól is lehet így tanulni: egy-egy ellesett jó ötletet jövőre már bátran fel lehet sajátként használni...

A gimnázium két része, a hely szűkös volta miatt külön ünnepelt. Először az 5., 6., 7. és 8. évfolyam ajándékozta meg egymást ének- és zeneszóval. Az osztályok műsora

után fellépett még a gimnázium énekkara, a Csipkefa népdalkör, a nemrég alakult Csipkebokor kör és a kilencedikes lány-csoport. Mindegyiknek Enikő tanárnő a vezetője, aki röviden mesélt a munkájukról, kedvet csinálva mindenkinek a csatlakozáshoz. Bemutatta a népdalénekesek új CD-jét, amit ünnepi ajándékként készítet-

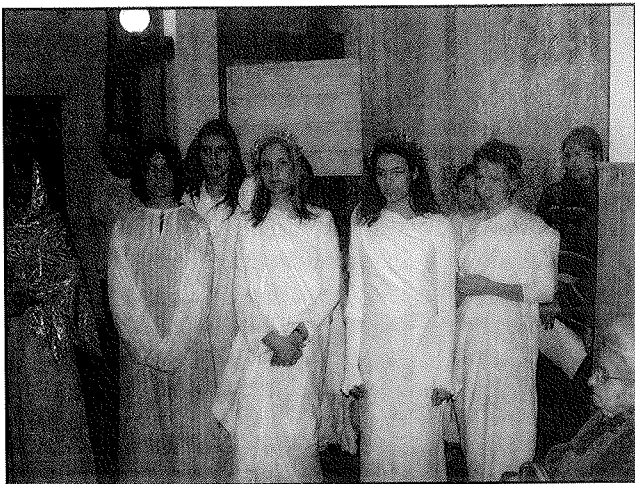

tek el a tanároknak és szülőknek.

Amikor a kisebbek visszavonultak egy kis "belkörü" ünneplésre, a nagyok foglalták el a termet. Az ő műsorukat az iskola zenekara és a nagy-gimnázium énekkara adta. Mindkét csapatot Ágnes tanárnő vezeti nagy szeretettel és hozzáértéssel. A zenélés, éneklés és betlehemezés után meglepetésként betoppant újból a kis-gimnazisták egy csapata, hogy megajándékozzák nagyobb "testvéreiket" egy produkcióval.

Az iskolai Karácsonyban az a jó, hogy mindenki valami olyat ad a többieknek, amit boltban nem lehet kapni és ez által sokkal értékesebb, mint bármi más készen vett ajándék.

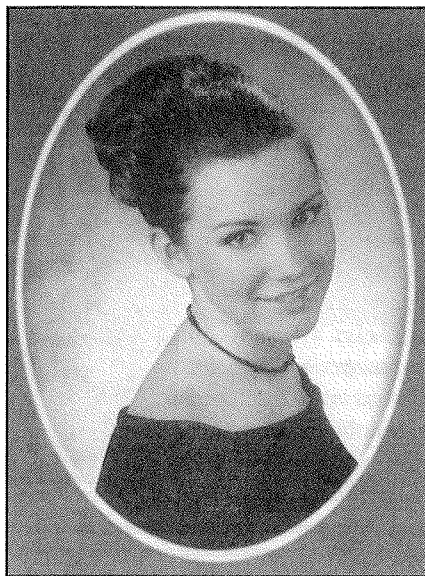
B.Z.

Szentendrei Öregdiákok Egyesülete

Az ötlet tavaly merült fel egy német órán: mi lenne, ha a Szentendrei Református Gimnázium első érettségiző osztálya egyesületet alapítana, amibe aztán a végzősök évről évre beléphetnének. Ott helyben meg is bízták a jelen lévők Barbarics Lucát, hogy írja fel a naptárába, valahova decemberre a szalagavató időpontját, mert az látszik a legoptimálisabbnak egy ilyen fontos találkozó megszervezésére.

Az egyetemi és főiskolai évkezdés során persze a megállapodás feledésbe merült. Még szerencse, hogy Luca komolyan vette a feladatát és mindenki névre szóló meghívást kapott december 13-ra. Az osztály 2/3-a eljött, és a megbeszélte időpontban a megbeszélte helyen ösz-

szegülekezett. Miután megtárgyalták az egyesület feladatát, szervezetét és főbb alapszabályait, titkos szavazással megválasztották a tisztségviselőket.

Elnöknek Barbarics Lucát, elnök helyettesnek Tar Zoltán Gyulát, titkárnak Tóth Enikő Ágnest jelölték a legtöbben. Az elnökség még januárban nekilát a munkának: megfogalmazzák az alapító okiratot és - ha az összehívott közgyűlés egyetért vele - bejegyeztetik az egyesületet a cégbíróságnál.

Ha majd végeztek, feltétlenül lépjenek be Ti is, addig is figyeljétek a link-jüket a honlapon!

-e -n

Apák és fiúk

December 19-én, a téli szünet előtti utolsó tanítási nap estéjén iskolánk egy gyönyörű hangversenynek adott otthont. "Apák és fiúk" - ez volt az est alcíme, hiszen a szereplő Budapest Sextett három híres művészből és a szintén művész pályára lépett fiaikból áll. A koncert olyan szempontból egy kicsit rendhagyó volt, hogy nemcsak ze-

nét hallhattunk, hanem Farkas Zoltán zenetudós részletesen ismertette is a felcsendülő műveket. A szakszerű magyarázat segített a zenedarabok jobb megértésében, teljesebb átélésében. Aki ott volt, egy gazdag élménnyel térhetett haza.

-h -a

Műsoron:

2003. december 19-én pénteken este 7 órakor
JÓTÉKONYSÁGI HANGVERSENYRE
kerül sor
a Szentendrei Református Gimnázium javára
művész apákból és művész fiaikból álló

BUDAPEST SEXTETT

BÁNFALVY BÉLA hegedű
BÁNFALVY ZOLTÁN hegedű
BÁRSONY LÁSZLÓ brácsa
BÁRSONY PÉTER brácsa
ONCZAY CSABA cselló
ONCZAY ZOLTÁN cselló

előadásában

Johannes Brahms: B-dúr Vonóshatos

1. Allegro ma non troppo
2. Andante ma moderato
3. Scerzo – Allegro molto
4. Rondo – poco allegretto e grazioso

Arnold Schönberg: Megdicsőült éj
(Verklärte Nacht) Op. 4.

Az elhangzó műveket Dr. Farkas Zoltán zenetörténész ismerteti.
A belépés díjtalan, a megjelölt célra adományok tehetők.

A koncert helyszíne a Szentendrei Református Gimnázium Áprily terme.
2000 Szentendre Áprily Lajos tér 5.
(Telefon: 26-302-595)

Hívogassunk másokat is, járuljunk hozzá a nemes szándék sikeréhez!

Alfa újság

A szerkesztőség tagjai:

dr. P. Tóth Béláné
Földi János
Szabó Anna Zsófia 6.a
(A hónap eseményei)
Tóth Eszter 7.a
(Természettudományok)
Varga Bence 8.a
(Sport)
Batka Balázs 9.a
(Diákifjúság hírei)
Bélteki Gábor 9.a
(Számítástechnika)
Földi Nikolett 9.b
(Külföldi kapcsolataink)
Juhász Eszter 9.b
(Tanári arcképcsarnok)
Bartha Emőke 11.a
(Művészek és művészetek)
Bérczi Anna 11.a
(Fontos napok és emberek)
Tördelő: **Gellen Péter**

E-mail: alfa@szrg.hu
Honlap: www.szrg.hu
Cím: Szentendrei Református Gimnázium
2000 Szentendre, Áprily tér 5.
Telefon: 06/26 302-595